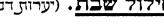

כָּבָעֵלִי בתים חיו במָטוֹל עליות לקְדוּמָה בלְקַדְּמָה בלְדִין
שְׁבָת כדי שידעו להזהר לשמר ולעשות ולקיים כי יש כמה
דברים שאינם יודעים להזהר מזה. (קדור של'ה)

כי בל' תורה اي אפשר בתשובה, כי תורה היא המעוררת
להשובה, היא המלמדת לאדם דעת, ולא תורה של
פלפול, רק עיקר תורה לקְדוּמָה שועג ללְדִינָה או
לן, מי שאינו בקי בהלכות שבת ללְדִינָה. איד'
יכל' להתפאר שקיים מזות שבת, ואין דרוש שאין אי'
זההר כולם בברור זה, ובברור הקروم ברורת ללְבֶן מה
דברים שאדם דש בעקביו בעברות, מה שונענ' מה
מאתו הידיעה בחילול שבת. (עדות-דבש ח' דרוש ח')

חֻזְקָוּ בְּנֵי אֶלְךָ לְשִׁמְרַת שבת. והעיקר כמו שדרשתי
זההרתי כמה פעמים. לקְדוּמָה מותן ספר הלכות שבת,
כירבו הדינים לא יכול' המאמר בעיל פה.

עד באיזה עניין נוכל' בבָּוֹא לו המדרגה שישמר שבת
בכל' פרטיו העניצה הייעצה לזה שיראה גורז את עצמו
לקְדוּמָה הילכות שבת ולחזרה עליה מזוד כדי שיידע
האסור והמותר דאליה אפי' אם ילמוד כל' עניינים
המוסרים המורוזים לשִׁמְרַת שבת כראוי לא יועל לו
ובראיתה במדרש מיש' לדעת חכמה ומוסר אם יsid' בדו
של אדם חכמה אין יכול' למלמד מוסר ואם אין בידו של
אדם חכמה אין יכול' למלמד מוסר והזונה דאם הוא טעה
בעיקר הענין שהוא שואן זה בכלל אסור מה יויעיל לו
המוסר בויה וה'ג בעניינו אם הוא וחושב על איזה דבר שאין
זה בכלל מלוכה או שבוט לא יועל לו שם מוסר.

(המשנה כרורה בהקדמתו להלכות שבת)

וְדֹאֵי וְגַבֵּן לְכָלְרָא והחרד לדבר ד' לכנון חברות
לקְדוּמָה הילכות שבת כדי שלא בשְׁלֹוּ בְּמָ וכראיתה
בקליקות ר' פ' ויהיל אל' הקב'ה למשה לקְהִלָּות שבת וירוע
נדורות ודרושים לפניהם בריבים הילכות שבת
ששמירת שבת תקונה הוא קירוב לנאותה כמו שאיז'ל
אלמלא' שמרו ישראלathy שטי שבות מיד היו נגאלין שנאמר
וכו'. (המשנה כרורה בהקדמתו להלכות שבת)

הַרְבִּי ר' בּוֹנֶם זַיִע' אמר: שקדום לקְדוּמָה הילכות שבת.
אם עמד היה ירא לשבת, ואם ישב היה ירא לumed.
זהה מחתמת אימת שבת עליו. שחשש בכל' תנעה או'
יש בוה חילול שבת קודש חז'.

(אור שמחה אע' כה, סוף הרב צבי יהזקאל מילצון ז"ל הייד)

ומעתה יבו שhalb' מוד ויעין בהילכות שבת. שמצוות שבת
בעצמה היא תיקון על פנס הברית. עלי' אתה כמה וכמה
שהלימוד הזה הוא תיקון עצום לחתטא זה. (אגיל טל בהקדמתו)

וּלְמַדְרָסְנוּ שבחש שמצוות שבת שkol' בכָּלְ המצוות. כן
לְקְדוּמָה וְלְקְדוּמָה בהילכות שבת שkol' לקְדוּמָה ולְקְדוּמָה בכָּלְ
המצאות. (אגיל טל בהקדמתו)

מוֹרִי וּרְבוֹתִי חוקן למון שומרת שבת קודש שהוא יסוד
הយירות ומוכנים השפעה לכל' השבעו, כי ישראל למלעה
מן הזון, הנם שאנו ים אמורים שהוא שמאן ר' אל, אבל
לא לישראל. אדרבה, אונו דיום מביא ברכיה בבְּבָבְלָה בית
ישראל, שברבב שבטה כהילתו בבְּבָבְלָה פטרוי נונני לוי
נחל'ה בבְּבָבְלָה מזרים. וזה ישפט שפע לבְּבָבְלָה בת' ישראל
ובוכות תחוקות לשִׁמְרַת שבת לקְבוּעַ לְקְדוּמָה הילכות
שבת בכל' בית ישראל וbenot שלא יבמלו מיל' מוד הילכות
ק' היליות שומר הבנים ובנות שלא מוד היל' מוד היל' מוד
בימים אלה. ונוישו ישועת מוגה' מושתקא צ'יל פרק כ', עס' וע' (הצניעות ישועת מוגה' מושתקא צ'יל פרק כ', עס' וע')

(דרשות מהר"ל ח'ג' מהמגיד מפלי"ק זע"ג - דרוש כ' בענין שמירת שבת)
מְנִזְוֹתִים הוי לאֲבֹתִינוּ במִצְרָיִם מיעקב. שהו קורין
ומשתמעים בהם ביום השבת. (ז'')

זהה נלמד כמה יש לנו לשמר שמרת שבת. עד
שאפי' עבור עבר בבְּחִילּוֹל שבת על אמו ותינוק בן יומו. יש בו מהפנס
ושמי' חטא בבְּחִילּוֹל שבת בחוקת סבנה.
והתורה אמרה וח' בהם. ומכל' מקום אמרו שצעריך זיכור
ופחרה. ומה עשו אנווש אשר מוחל' שבת בפועל, הן
תורה ודין דרבנן, וממה חוכה עליינו לפחס בענישה שבת
ושומרה, כי יכול' לבוא לידי עונש, והכל תלוי
בשקיות התורה, כי טומאה חיים זכו, וכל' הגוגים בתורה
לשמה, זוכים לדברים רבים, ונשمرם מעצמן מהחטא, וזה
rangle' חסדי ישרו, ואין חסיד אלא מתהונך עם קנו, והוא הגוג
והוא למידת התורה, כי אין להקב'ה בעולמו אלא מוקם
תורה, ותורה מעוררת האדם להשובה, ובבְּבָבְלָה יומם ווות'
אל' עיי' שמי' שבת וכו'. (ערבי' צל' פרשות שבתין)

מִימֵי שְׁבֻעָה יִתְקַן אָדָם עַצְמָו. (עדות-דבש ח' דרוש ג')

או' ל', ווי' ל'. בבְּחִילּוֹל שבת. כי כלם בני תורה ואין להם
להתנצל כי קירה שכלה למלמד, כי הם בעלי דעה מהלה
לאל, ולומדים פשוטים ופלולאים מצפחים בענור,
והילכות שיש בchan' חי' נפש מניחון. וימתו בבְּחִמָּה
לקְדוּמָה אורחה חיים, וועברים על מכמתות, ואוכרים אין'
פשע, וביחס רני מוקצה, אם יכול' אדם אנווש ושקדים,
וקיפת אינם ראיים ראוים למאכל בהמה מנירום על השלחן,
אסורה הנגעה, כי אם גנערם על די טבלא, אבל הנגעה
ומטלול אסורה, כי הם מוקצה אפילו לר' הש' הויל' ואינם
ראויים למאכל בחמה, וכנהנה ריבים האיסורים בכל' דיני
מועד וחול המועד, וברכות נטילת דים, ברכת המzon,
ובעו'ה אין איש שם על לב למלמדים כראוי, והדינ'ם
מעמיקים בחושן משפט כי לקְדוּמָה הוא. ובאורח חיים
נתנו מונחים ועקבות לא נודע להם. חבל על דל'ות ליה
מבוא לשְׁעָרָה ליה' צדיקים יבו' בו. והוא אורה
ח'ים. (עדות-דבש ח' דרוש ה')

קוֹל בrama נשמע. קוֹל פולח בכְּלִיות ובְּבָ. יומם שבת
קידשו' מר' צורה... חומו נא בני ישראל על נפשותיכם,
הנה רבו הפווגים כי, ואין איש שם על לב ל*ה'* לשמור שבת
בכל' הפרטיהם והדקודים. אין משים על לב ל*ה'* ל*ה'* ל*ה'* בקי'
בחדינים הרבהם והרכבים והצעומים התהווים כי. אשר הם
כהררים התלולים בשערה. אין קורא בזדק מתעורר
להחיקק כי, להזהר לריבים, בהדרבים שנכשלו בהם בכל'
דעת, ולהקחוו' קווילות לדרושים הילכות שבת, כאשר
צוה' את משה לעֲשָׂרָה בכְּלִיות בין ליקוט ווקלה, וזה גורם אריכות
הסתור פנים וריחוק הירושעה, שמעוני נא גע' קדשי', חדש
פנ' אלי' והושענו. ווועכו ליום שובל' שבת ומונחה ב'ב'
אמן. (perf. משטרת השבעת)

וכמה חוויב כפוי' ומכוופ'. בלְקְדוּמָה הילכות שבת קודש.
אשר בע' א' בבְּבָבְלָה בה. בשום הילכה. מפל' הילכות.
שבארבע חלקי השולחן עורך. ונוהג בכל' אדרם, כל' ימי' חיו', ובכל'
איסור סקילה, נוהג בכל' יום שביעי. ובכל' רגע שבת קודש.
השנה. בכל' יום שביעי. ובכל' דיבור. ובכל' עני' שהו.
ועוד צאטו. ובכל' תעונעה. ובכל' דיבור. ובכל' עני' שהו.
צרכיהם התבוננות. כי כמה פעמים שייכים בהם הילכות
שונות. והילכות מרובות וגדרות וקשיים כהררים. וכמ' ש
ב'ב' הר' קש' ותלויות בבְּחִילּוֹל השערה (יין' בגה' א'). לחילק
בין עני' להען. כדרבה של תורה, וצריכים למלמד ולחזר
הרבה, להזעק בקי' בהם ולזכרים.
(הצניעות ישועת מוגה' מושתקא צ'יל פרק כ', עס' וע')

